

יֹום אֶחָד הִגִּיעַ הָרֶב שְׁטִימָן אֶל יְשִׁיבַת לִיקוּוד כְּדִי לְמַסֵּר שִׁיחַת מוֹסֵר בְּפָנָי
הַתְּלִמִּידִים.

אֶת פָּנָיו קָדַם רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה, הָרֶב קוֹטְלָר.

כְּשֶׁשׁוֹחֲחוּ הַשָּׂנִים, שָׁם לֵב הָרֶב שְׁטִימָן שֶׁבְּתוֹךְ וִיטְרִינַת הַסִּפְרָיָה יָשָׁנוּ זֹוג נְעָלִים.

שָׁאל הָרֶב שְׁטִימָן אֶת הָרֶב קוֹטְלָר: "מָה טִיבָם שֶׁל זֹוג הַנְּעָלִים בְּוִיטְרִינָה?"

עָנָה לוֹ הָרֶב: "הַקֶּשֶׁב לְסַפּוֹר הַבָּא..."

כְּשֶׁפָּרְצָה מִלְחֶמֶת הָעוֹלָם הִרְאִישׁוֹנָה, סָבִי, הָרֶב אִסָּר זֶלְמָן מִלְּצֹר שְׁלַח אֶת כָּל בַּחֲוָרֵי
הַיְּשִׁיבָה אֶל בֵּיתָם וְסָגַר אֶת הַיְּשִׁיבָה.

כָּל הַבַּחֲוָרִים חֲזְרוּ לְבֵיתָם.

כְּשֶׁהִגִּיעַ אֶחָד הַבַּחֲוָרִים אֶל בֵּיתוֹ שָׁאַלָה אוֹתוֹ אִמּוֹ: 'בְּנִי, מִדּוּעַ אֵינְךָ בַּיְּשִׁיבָה?'

עָנָה לָהּ בָּנָה: 'הָרֶב שְׁלַח אֶת כָּלָנוּ מִהַיְּשִׁיבָה מִשּׁוּם שֶׁהִתְחִילָה הַמִּלְחָמָה'.

אָמְרָה לוֹ אִמּוֹ: 'וְאַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁהַבֵּית שֶׁלָנוּ יוֹתֵר בְּטוֹחַ מִהַיְּשִׁיבָה? גַּם אִם נִגְזַר עָלֶיךָ
לְמוֹת, עֲדִיף שֶׁזֶה יִהְיֶה בַּיְּשִׁיבָה. מִהָר חֲזַר אֶל הַיְּשִׁיבָה!'

אָרַז הַבַּחֲוִיר אֶת חִפְצָיו וְשָׁב אֶל הַיְּשִׁיבָה.

הַמִּלְחָמָה הִחְלָה, הַפְּצָצוֹת מְכַל עֶבֶר, תְּנוּעַת הַרְכָּבוֹת פְּסָקָה וְהַבַּחֲוִיר הִחַל לְצַעֵד
בְּרִגְלָיו אֶל הַיְּשִׁיבָה.

הַמֶּרְחָק הָיָה עֲצוּם, וְכַעֲבֹר יָמֵי הַלֵּיכָה רַבִּים הִגִּיעַ הַבַּחֲוִיר לַיְּשִׁיבָה.

נִקַּשׁ עַל דָּלֶת הַיְּשִׁיבָה וְהָרֶב פָּתַח אֶת הַדָּלֶת וְשָׁאָלוּ: 'בְּנִי, מָה אַתָּה עוֹשֶׂה כָּאן? הֲרִי
אִמְרָתִי לְכָלֵם לְחַזֵּר אֶל בֵּיתֵיהֶם'.

עָנָה לוֹ הַבַּחֲוִיר: 'אֲנִי הִלַּכְתִּי לְבֵיתִי, אֶף אִמִּי שָׁלְחָה אוֹתִי חֲזָרָה לַיְּשִׁיבָה, הִגַּעְתִּי לְכָאן
בְּרִגְלִי כְּדִי לִקְיָם אֶת רְצוֹנָה'.

אָמַר לוֹ הָרֶב: 'אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חִלְקָה! יֵשׁ לִי בִקְשָׁה אֵלֶיךָ - אֲנִי רוֹצֶה לְקַנּוֹת מִמֶּךָ אֶת
נְעָלֶיךָ הַמְּרֻפָּטוֹת.

אֵלּוֹ נְעָלִים קְדוֹשׁוֹת, נְעָלִים עִם מְסִירוֹת נֶפֶשׁ!'

נתן הבחור לרב את נעליו, נשק הרב את הנעלים והעביר אותם בירשה הלאה
 לדורות הבאים כדי ללמד מהי מסירות נפש על התורה".

סיים הרב קוטלר את ספורו והרב שטימן שאלו: "מיהו אותו הבחור?"

ענה לו הרב קוטלר: "הבחור הוא הרב אליעזר מנחם ש"ר!"

כדי לזכות לכתרה של תורה אדם צריך למסר את נפשו עליה, לעשותה מרכז חייו.

דף עבודה

סיפור מסגרת- מבנה של סיפור בתוך סיפור.

מסגרת- הסיפור הפותח.

סיפור- הסיפור שבתוך הסיפור הפותח.

ענה על התשובות הבאות

א. מיהן הדמויות המופיעות במסגרת?

_____ , _____

ב. מיהן הדמויות המופיעות בספור?

_____ , _____ , _____

ג. מתי התרחש הספור?

ד. מדוע חזר הבחור לישיבה?

ה. מדוע חזר הבחור לישיבה דוקא ברגל?

ו. בשורה 23 כתוב: "נעליך המרפטות". מה פרוש המלה מרפטות? הקף את התשובה הנכונה.

*חדשות *יפות *קרועות, ישנות.

ז. מהו המסר שאותו נתן ללמד מהספור?

ח. כתב כותרת מתאימה לספור.